

16

U S T A W A

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o doręczaniu pism urzędowych przez gminy.

Art. 1. (1) Pisma urzędowe doręczają władze oraz instytucje prawa publicznego przez pocztę lub przez swych funkcjonariuszów.

(2) Gminy są obowiązane do doręczania pism urzędowych jedynie w przypadkach przez akt ustawodawczy wyraźnie określonych.

Art. 2. Art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 23. 1. Wezwania i inne pisma urzędowe władza doręcza za potwierdzeniem odbioru przez pocztę lub przez swych funkcjonariuszów.

2. Pisma adresowane do miejscowości, w których nie ma zorganizowanej pocztowej służby doręczeń — doręcza się za pośrednictwem władz gminnych.”

Art. 3. Art. 147 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 147. § 1. Doręczanie wszelkich pism władz skarbowych uskutecznia się przez pocztę lub przez organa władz skarbowych.

§ 2. Pisma adresowane do miejscowości, w których nie ma zorganizowanej pocztowej służby doręczeń, doręcza się za pośrednictwem władz gminnych.

§ 3. Za doręczanie pism przez władze gminne przyznaje się gminom wynagrodzenie w wysokości 6 groszy od każdego pisma.”

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

17

U S T A W A

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o zaspokojeniu roszczeń z umów ubezpieczenia do upadłego zakładu ubezpieczeń „Allgemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente” w Amsterdamie.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zarządzenia rejestracji roszczeń z umów ubezpieczenia na życie, zawartych z zakładem ubezpieczeń „Allgemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente”, i do ich zaspokojenia w sposób, podany w przepisach ustawy niniejszej, z otrzymanych na ten cel przez Rząd Polski sum wraz z narosłymi odsetkami.

Art. 2. Nie podlegają rejestracji i zaspokojeniu roszczenia:

1) z umów ubezpieczenia, zawartych przez osoby, które w chwili zawarcia umowy nie miały miejsca zamieszkania na obszarze, należącym obecnie do Państwa Polskiego,

2) z umów ubezpieczenia, jeżeli składka ubezpieczeniowa nie została opłacona przynajmniej za lat 3 i to bez względu na przyczynę niezapłacenia składki.

Art. 3. (1) Rejestrację roszczeń zarządzi Minister Skarbu w drodze obwieszczenia w Monitorze Polskim, wyznaczając w tym celu termin sześciomiesięczny od daty ogłoszenia.

(2) Niezgłoszenie roszczeń w tym terminie powoduje ich utratę.

Art. 4. (1) Jako wartość zarejestrowanego roszczenia należy przyjąć:

1) dla ubezpieczeń, zawartych w czasie do dnia 31 grudnia 1916 r. — rezerwę składek, obliczoną na dzień 31 grudnia 1921 r.,

2) dla ubezpieczeń, zawartych w latach 1917 i 1918, — połowę rezerwy składek, obliczonej na dzień 31 grudnia 1921 r.,

3) dla ubezpieczeń, zawartych po 1918 r. — 15% rezerwy składek, obliczonej na dzień 31 grudnia 1921 r.

(2) Od rezerwy składek należy potrącić pobrane zaliczki (pożyczki) pod zastaw polis: